

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	8Sžf/86/2013
Identifikačné číslo spisu:	1010202006
Dátum vydania rozhodnutia:	26.03.2015
Meno a priezvisko:	CSc., JUDr. Eva Babiaková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:1010202006.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Babiakovej, CSc. a členov senátu Mgr. Petra Melichera a JUDr. Aleny Poláčkovej, PhD., v právnej veci žalobcu: INFORAMA a.s., Mlynské Nivy 54, Bratislava, IČO: 35 729 864, zastúpeného JUDr. Ľubomírom Schweighoferom, advokátom so sídlom Šafárikovo námestie 2, Bratislava, proti žalovanému: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, Lazovná 63, Banská Bystrica, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. I/221/15344-97334/2010/990395-r zo dňa 13. septembra 2010, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S 265/2010 - 58 zo dňa 5. apríla 2012, jednohlasne, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S 265/2010 - 58 zo dňa 5. apríla 2012, p o t v r d z u j e .

Žalovaný j e p o v i n n ý nahradiť žalobcovi trovy odvolacieho konania v sume 106,75 € titulom trov právneho zastúpenia, na bankový účet právneho zástupcu žalobcu JUDr. Ľubomíra Schweighofera, v lehote do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom krajský súd zrušil rozhodnutie žalovaného č. I/221/15344-97334/2010/990395-r zo dňa 13.09.2010 a rozhodnutie Daňového úradu pre vybrané daňové subjekty č. 500/230/15569/10//Kotv zo dňa 28.06.2010 podľa § 250j ods. 2 písm. a/ zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej v texte rozsudku len O. s. p.), keď dospel k záveru, že pohľadávky daňového úradu na DPH za obdobie júl 2009 a august 2009 (od 01.08.2009 do 20.08.2009) vznikli pred začatím reštrukturalizačného konania a nebolo ich možné započítať s pohľadávkami žalobcu voči daňovému úradu. Terminológia zákona o konkurze a reštrukturalizácii je celkom jednoznačná a dôsledne rozlišuje medzi začatím reštrukturalizačného konania a začatím reštrukturalizácie, pričom existenciu prednostných pohľadávok, ktoré sa v reštrukturalizácii neuplatňujú prihláškou, podmieňuje ich vznikom po začatí reštrukturalizačného konania. na tento záver nemá vplyv ani § 95 ods. 5 zákona č. 511/1992 Zb. o správe daní a poplatkov a o zmenách v sústave územných finančných orgánov v znení neskorších predpisov (ďalej v texte rozsudku len „zák. o správe

daní“), v zmysle ktorého daňové pohľadávka, ktorá bola splatná v deň povolenia reštrukturalizácie alebo po povolení reštrukturalizácie, sa považuje za daňovú pohľadávku vzniknutú po povolení reštrukturalizácie. Z hľadiska zákona o konkurze a reštrukturalizácie nie je relevantné, kedy sa pohľadávka stala splatnou, ale kedy vznikla, pričom v danej veci bolo nesporné, že šlo o pohľadávku daňových nedoplatkov za júl - august 2009, teda vzniknutú pred povolením reštrukturalizácie. O trovách konania rozhodol krajský súd podľa § 250k ods. 1 O. s. p. tak, že úspešnému žalobcovi priznal ich náhradu v uplatnenej výške.

Proti predmetnému rozsudku podal žalovaný v zákonnej lehote odvolanie domáhajúc sa jeho zmeny tak, že odvolací súd žalobu zamietne a neprizná žalobcovi náhradu trov konania.

Uviedol, že reštrukturalizačné konanie začalo dňa 21.08.2009, dňa 09.09.2009 bola povolená reštrukturalizácia. Daňová pohľadávka v sume 44 350,80 € za zdaňovacie obdobie júl 2009 vznikla a stala sa splatnou po začatí reštrukturalizačného konania, teda nejdená sa o pohľadávku, ktorá sa uplatňuje v reštrukturalizácii prihláškou, čiže jej započítanie § 114 zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej v texte rozsudku len „ZKR“). Daňový úrad pre vybrané daňové subjekty postupoval správne, pokiaľ nevyhovел žiadosti žalobcu o vrátenie daňového preplatku na DPH za zdaňovacie obdobie marec 2010 vo výške 122,45 € (správne: za zdaňovacie obdobie od 01.09.2009 do 08.09.2009 v sume 1672,46 €, pozn. odvolacieho súdu), ale uvedený preplatok použil v súlade s § 63 ods. 2 zák. č. 511/1992 Zb. o správe daní a poplatkov a o zmenách v sústave územných finančných orgánov v znení neskorších predpisov (ďalej v texte rozsudku len „zák. o správe daní a poplatkov“) na úhradu časti nedoplatku na DPH za zdaňovacie obdobie júl 2009 splatného dňa 25.08.2009.

K podanému odvolaniu sa písomným podaním zo dňa 03.07.2012 vyjadril žalobca tak, že napadnutý rozsudok navrhol ako vecne správny potvrdiť a priznať mu náhradu trov odvolacieho konania.

Uviedol, že žalovaný si odporuje, pokiaľ tvrdí, že do reštrukturalizácie prihlasuje iba pohľadávky, ktoré vznikli do dňa vydania uznesenia o začatí reštrukturalizačného konania, bez ohľadu na ich splatnosť a vzápätí odvodzuje prednosť svojej pohľadávky od momentu jej splatnosti, ktorá nastala až po začatí reštrukturalizačného konania. Pohľadávka žalovaného vznikla za obdobie júl 2009, pričom sa stala splatnou až 25.08.2009. Reštrukturalizačné konanie začalo 21.08.2009, dňa 09.09.2009 bola povolaná reštrukturalizácia, z čoho vyplýva, že daňová pohľadávka vznikla pred začatím reštrukturalizačného konania, a teda žalovaný mal povinnosť túto si prihlásiť do reštrukturalizácie.

Pokiaľ žalovaný odkazoval na daňové exekučné konanie, ktoré bolo zastavené nakoľko šlo o pohľadávku, ktorá sa v reštrukturalizácii uplatňuje prihláškou, avšak účinky začatia reštrukturalizačného konania sa nemajú vzťahovať na započítanie pohľadávky, ide zo strany žalovaného o nesprávny a účelový výklad zákona. Žalobca zdôraznil, že nie je relevantné, kedy sa stala pohľadávka splatnou, ale kedy vznikla, t.j. pred začatím reštrukturalizačného konania, čo bolo nesporne preukázané.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 246c ods. 1 veta prvá O. s. p. v spojení s § 10 ods. 2 O. s. p.), preskúmal napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo (podľa § 246c ods. 1 veta prvá O. s. p. v spojení s § 211 a nasl. O. s. p.) a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

Rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania v zmysle § 250ja ods. 2 O. s. p. s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 26.03.2015 (§ 156 ods. 1 a ods. 3 O. s. p.).

Predmetom preskúmania je zákonnosť rozhodnutia žalovaného č. I/221/15344-97334/2010/990395-r zo dňa 13.09.2010, ktorým potvrdil rozhodnutie Daňového úradu pre vybrané daňové subjekty č. 500/230/15569/10/Kotv zo dňa 28.06.2010, ktorým správca dane podľa § 63 ods. 4 zák. o správe daní nevyhovел žiadosti žalobcu o vrátenie preplatku na DPH za zdaňovacie obdobie od 01.09.2009 do 08.09.2009 v sume 1672,46 €, keď použil uvedený preplatok na úhradu časti nedoplatku evidovanom na DPH za zdaňovacie obdobie júl 2009. v sume 44 228,35 €, splatného dňa 25.08.2009.

Podľa § 219 ods. 1, 2 O. s. p., odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Najvyšší súd sa stotožnil s právnym posúdením veci súdom prvého stupňa ako aj s jeho podrobným zdôvodnením, pričom pre zdôraznenie jeho správnosti len uvádza:

Podľa § 56 ods. 1 zák. o správe daní a poplatkov, daňová povinnosť vzniká okamihom, kedy nastali skutočnosti zakladajúce daňovú povinnosť podľa tohto zákona alebo osobitných predpisov.

Podľa § 95 ods. 1 vety prvej zák. o správe daní a poplatkov, na účely konkurzu a reštrukturalizácie sa za daňovú pohľadávku považuje nezaplatená suma dane, pri ktorej daňová povinnosť vznikla podľa tohto zákona alebo osobitných zákonov.

Podľa 95a ods. 7 zák. o správe daní a poplatkov, povolením reštrukturalizácie zanikajú daňové pohľadávky alebo ich časti, ktoré daňový subjekt na základe schváleného reštrukturalizačného plánu nemusí plniť. Zanikajú aj všetky daňové pohľadávky vzniknuté pred povolením reštrukturalizácie alebo ich časti, ktoré nemožno v reštrukturalizácii uspokojiť. Zanikajú aj sankcie alebo tie časti, ktoré neboli na účely reštrukturalizačného konania považované za daňové pohľadávky podľa § 95 ods. 1, ak sa tieto sankcie vzťahujú na daňové pohľadávky vzniknuté pred povolením reštrukturalizácie. Tieto daňové pohľadávky a sankcie alebo ich časti po skončení reštrukturalizácie nemožno dodatočne vyrubiť.

Podľa § 2 ods. 1 zák. č. 222/2004 Z. z. o DPH (v znení účinnom do 31.12.2009) predmetom dane je

- a) dodanie tovaru za protihodnotu v tuzemsku uskutočnené zdaniteľnou osobou, ktorá koná v postavení zdaniteľnej osoby,
- b) poskytnutie služby (ďalej len „dodanie služby“) za protihodnotu v tuzemsku uskutočnené zdaniteľnou osobou, ktorá koná v postavení zdaniteľnej osoby,
- c) nadobudnutie tovaru za protihodnotu v tuzemsku z iného členského štátu Európskych spoločenstiev (ďalej len „členský štát“),
- d) dovoz tovaru do tuzemska.

Pokiaľ žalovaný ako aj správca dane mali za to, že daňová pohľadávka na DPH za zdaňovacie obdobie júl 2009 vznikla po začatí reštrukturalizačného konania, takýto záver je v rozpore s právnou úpravou na vec sa vzťahujúcou, a rovnako nie je zrejmé, na základe akých dôvodov k nemu dospeli.

Zák. o DPH v § 19, § 20 upravuje vznik daňovej povinnosti pri jednotlivých zdaniteľných obchodoch, ktoré sú predmetom dane. Daňová pohľadávka na DPH za zdaňovacie obdobie júl 2009 vznikla uskutočnením zdaniteľných obchodov v priebehu tohto zdaňovacieho obdobia, a teda nepochybne pred začatím reštrukturalizačného konania 21.08.2009. Nepochybne teda sa jednalo o pohľadávku, ktorú mal žalovaný uplatniť prihláškou v reštrukturalizácii.

O trovách konania rozhodol najvyšší súd § 224 ods. 1 O. s. p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O. s. p. a § 250k ods. 1 O. s. p. tak, že úspešnému žalobcovi priznal ich náhradu v uplatnenej výške 106,75 € z titulu trov právneho zastúpenia, a to za jeden úkon právnej pomoci - podanie vyjadrenia k odvolaniu, režijný paušál a DPH.

V zmysle zákonnej úpravy na vec sa vzťahujúcej vo veciach správneho súdnictva základnou sadzbou tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby je jedna šestina výpočtového základu vo veciach zastupovania v konaniach podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku (§ 11 ods. 4 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb). V roku 2012 1/6 výpočtového základu predstavovala sumu 127,16 €, avšak nakoľko súd nejde nad návrhy strán, priznal náhradu trov odvolacieho konania v uplatnenej výške.

Žalovaný je povinný nahradiť trovy odvolacieho konania na účet právneho zástupcu žalobcu vedený vo E., č. ú. XXXXXXXX/XXXX v lehote uvedenej vo výroku tohto rozsudku.

Záverom Najvyšší súd Slovenskej republiky poukazuje, že neušla jeho pozornosti písárska chyba v odôvodnení napadnutého rozsudku, keď v číselnom vyjadrení priznanej náhrady trov konania bola ako priznaná uvedená suma bez DPH, čím vznikol rozpor medzi výrokom a odôvodnením. Túto vadu bude potrebné odstrániť postupom podľa § 164 O. s. p.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.